

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גליון 253

התחזקות

צריך האדם כל ימי חייו לחשוב על עצמו בכל יום ולזכור היטב בכל יום ויום שימיו מנויים וספורים וקצובים במספר ובחשבון, כדי שיזדרז וימחר מאוד להתגבר לחטוף איזה נקודות טובות, כל מה שיוכל להימלט על נפשו. על כן אף אם יעבור עלי מה, אני על משמתי אעמוד, לשמור ולעשות ולצפות ולהמתין לישועת השם ובתוך כך אחטוף טוב, כל מה שאוכל בכל יום מעט או הרבה ויהיה חזק ואמיץ בדרך זה, עד שיזכה להתקרב אליו יתברך באמת.

רבי ישראל דב אדסר

התחזקות

הסיבה המרכזית לבואנו לעולם היא להתגבר על דלתות נחושת ובריחי ברזל בחיפושנו אחר מי שאמר והיה העולם. לפעמים אנחנו מרגישים שהכל סגור ומסוגר, כאילו אין לנו שום פתח של תקווה, לא רואים מאין תבוא הישועה, מאין יבוא השינוי.

זהו בדיוק הזמן והרגע בו אנו צריכים להתחזק באמונה, להבין שכל המצב שנקלענו אליו מיועד בדיוק בשביל זה, שנבין שאנחנו חסרי אונים ותלויים לגמרי בחסדי הבורא יתברך. מצב זה לא בא לייאש אותנו חלילה, אלא להביא אותנו למצב בו נתחזק בתפילה, בתקווה ובאמונה, להביא אותנו לענוה אמיתית, לחבר אותנו אל השם יתברך.

אם נאמין בכך, נתחזק ונתחיל בכל פעם מחדש, הרי שבדואי נזכה לראות את ישועת השם, בנין נודע שכל הטבע והמציאות הוא נגד אחד גדול והכל יכול להתהפך לטובה כהרף עין ברצון השם.

חודש טוב ומבורך
ביום ציבור



יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il
נא לשמור על קדושת הגיליון

ששון ושמחה ישיגו רבי נתן - ליקוטי הלכות

כן צריכין להתגבר מאוד מאוד להמשיך שמחה על עצמו ע"י שיסתכל על הסוף שהוא תכלית העולם הבא, שהוא בחינת שבת, שאז יתהפך הכל לטובה, כי אפילו הפחות שבפחותים שבישראל והגרוע שבגרועים, אין שיעור לכל נעימות הטוב הנפלא שיזכה אז וכמו שיחזקו אותנו הצדיקי אמת בכמה לשונות בעניין זה, כמו שנאמר 'ביום ההוא יבוקש עון ישראל ואיננו', שיבקשו ויחפשו עונות ישראל וכו' כי יתהפכו לזכויות. וע"י זה יוכל לשמח את עצמו גם עתה בכל מה שעובר עליו בבחינת 'ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה' שצריכין לחטוף היגון והאנחה להפכו לשמחה.

כי ה"א והקליפות, שהם כוחות היצה"ר וחילולתיו, נקראים היכלי התמורות שכל כוחם הרע הוא ע"י שמחליפין וממרין רע בטוב וטוב ברע, בבחינת הוי האומרים לטוב רע ולרע טוב, שמים חושך לאור ואור לחושך, שמשם כל הבלבולים וכל התאוות וכל מיני מחלוקות והסתות ופיתויים וסברות של שקר וכו'. ועיקר הבלבול הוא שמבלבלין הדעת ומהפכין וממירין הכל בבחינת היום אומר לו עשה כך והיום אומר לו עשה כך עד וכו'. שהכל ע"י סברות שקר והתמורות ועל זה נתיסד בכמה תפילות ווידיים מקדמונים לומר את אשר החמרת הקלתי ואשר הקלת החמרתי, את אשר אסרת התרתי ואשר התרת אסרתי וכן הרבה, כי גם החומרות שלהם מזיקין הרבה וכן המצוות שלהם, כי על פי רוב מתלבש הבע"ד במצוות, שכל זה בחינת תמורות וחליפין.

על כן צריכין להתקרב ליראים באמת ולהמשיך על עצמו שמחה בכל הכוחות, ע"י כל הנקודות טובות שמוצא עדיין בעצמו, וע"י שיבקש וימצא הרחבות רבות בתוך הצרות בעצמו, בבחינת 'בצר הרחבת לי' וע"י שיסתכל על הסוף האחרון, עד שיהפוך וימיר הכל לטובה בבחינת מ"ש 'ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה' שצריכין דווקא לחטוף היגון ואנחה להפכו לשמחה, שכל מה שרוצין בחינת היכלי התמורות להשליכו ולרחקו ח"ו ע"י סברותיהם המהופכות והמזויפות כנ"ל, יהפוך הכל לטובה, כי אדרבא זהו תוקף שמחתי, שרחוק כמוני כ"כ כמו שיודע בנפשו זוכה ללבוש ציצית ונותן צדקה וכו', אשר אין כל העולם כולו כדאי נגד אור נקודה אחת של איזה מצווה, בפרט מה שזכה להתקרב לצדיקי אמת, עד שימשיך שמחה על עצמו.

אורח חיים ב- הלכות הודאה ו'

מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד!

צריכין להרגיל את עצמו בכל יום ובכל עת להודות ולהלל להשם יתברך על כל הטובות אשר גמל עימנו ואפילו בתוקף צרת הנפש ר"ל, אפילו כשירד ונתרחק כמו שנתרחק ואיך שהוא יהפוך הכל לששון ולשמחה בבחינת "ששון ושמחה ישיגו", שאעפ"כ אנחנו זוכין לומר קריאת שמע ולייחד שמו יתברך פעמיים בכל יום ולהאמין בהשם ובמשה עבדו שהם צדיקי אמת שבכל דור וכו' וכמה מעלות טובות למקום עלינו, אילו פינו מלא שירה וכו'.

כי עיקר גלות הנפש הוא העצבות, וכל מה שהעצבות מתגבר יותר, מתגברין יותר התאוות, בפרט שגעון התאוה הכללית, וכן חוזר חלילה ח"ו ומצורף לזה תאוות ממון וטירדת הפרנסה, בבחינת 'בעצבון תאכלנה' עד שכמעט תצא נפשו ח"ו לולא השם עזרתה לנו, שמאיר עלינו מרחוק בכח הצדיקי אמת, לשמח נפשתינו, ע"פ דרכי העצות עמוקות של הצדיקי אמת. וצריך כל אדם להכריח את עצמו מאוד בכל הכוחות להמשיך על עצמו השמחה ועל כן צריך להיות רגיל מאוד בהודאה בשמחה.

כי לא בא האדם לזה העולם לסבול עמל ויגון כזה וצרות מצרות שונות שאי אפשר לבאר כמו שיודע כל אחד בנפשו והחכמים המסתכלים בכלל העולם יודעים שכל העולם כולו מלא יגונות וכעס ומכאובות וכמבואר במדרש הנ"ל שלא נברא האדם אלא לעמל. ועל כן בוודאי לא ברא השם יתברך את האדם בחכמה נפלאה ונוראה כזאת בשביל שיסבול עמל וכעס כזה בזה העולם, כי כוונת השם יתברך בוודאי רק לטובה וכמבואר בכל הספרים, שברא את כל העולם ומלואו בשביל האדם, כדי להראות טובו וחסדו ורחמנותו. הינו שעיקר בריאת האדם שבשבילו נברא הכל, היה בשביל התכלית שהוא שבת, שהוא תכלית מעשה שמ"ם וארץ וזה כל נחמותינו על כל הצרות והיגונות שסובל בבחינת 'זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו' שנאמר על נח שהוא בחינת הצדיק שהוא בחינת שבת, שהוא בחינת עולם הבא, וכמו שנאמר במדרש 'לא נברא האדם אלא לעמל, אם זכה הוא עמל לתורה ואם לא זכה הוא עמל בארץ אשריו לאדם שהוא עמל בתורה'.

אבל איך זוכין לזה כי הבע"ד וחילולתיו מתגברין ומתפשטין כל כך על כול אדם ואין מניחין אותו לשום לב לזה, והכל מריבוי הצרות של זה העולם שע"י זה מתגבר המרה שחורה ועצבות שע"י זה אין יכולין ליישב דעתו מה הוא עושה בזה העולם. על

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

צופה רשע לצדיק ומבקש וכו' (תהילים לז): פרוש: מה שרשעים עושים יסורים לצדיקים ורודפים את הצדיקים, זה סיבה מאת השם יתברך כדי שיתבונן הצדיק ויפשפש במעשיו. נמצא, שהרשע הוא כמו צופה, כשומר העיר שנקרא צופה, כן הרשע הוא שומר את הצדיק מליפול בגשמיות. פרוש אחר: מעט המחלוקת שיש על צדיקים היא טובה להם, כי המחלוקת היא כמו מכסה להם, שלא יתגלו ויתפרסמו ביותר מכדי הצורך. וזה פרוש: צופה רשע לצדיק - צופה לשון מכסה, כמו שכתוב (שמות כ"ה): וציפית אותו זהב. אבל אלו הרשעים מרבים במחלוקת, מרבים במכסה, עד שאין כח בצדיקים לסבול מחלוקתם ושנאתם של הרשעים. וזהו: ומבקש להמיתו - כמו שמכסין את האדם מראשו ועד רגליו, עד שאי אפשר לו להנשים, כן אלו הרשעים, הן מכסים ומרבים בציפויים במחלוקת ומבקשין להמיתו, אבל: והשם לא יעזבנו בידו.

תורה ר"ח

עלים אתרופה

רבי נתן

בלם יחברק יוחם אילינו ויצנו אהליק אילינו לני
 בבקאות לצדיק אהליק איל וצמו, לבם בחינת בקי
 ברובא בקי בלוב. לבם בחינת אב אבן לבם אבן
 ואצין לאלו הינך. כי בודאי הוא בבקאות גדול וצדק מאוד
 כאלו דברנו בצדק מאד, ויחם יל אדבר מצד סגולת כל יום, כי צדק
 בלב מאד ואנוש הוא וחולו מאוד. וכמו וכמו חותמים אילינו מאוד כל יום
 ארסילו אהליק חס ואלום. וצדיקו כל סגן אכור היטב בחינת בבקאות פתח
 וצדק מאד לימות קדושות וטובות נוראות בליטת אצב, ואמן ילאר קיים איל וצדק
 מאוד. באמת אינו יכול ארסיל כלל מאד צדיקו אלאוץ כצאת ואם נאלץ ויחם
 מה אלאוץ, באלמות ורוממות ומחלוקת ובציונות איל איל פי כן ארסילנו ארסילנו
 ודאי, וצדיקו יל תקוה אכזבת אלו טובה בצדק ובבא ארסילנו.

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

היא מעלה גדולה כשיש עדין יצר הרע לאדם, כי אז יכול לעבוד אותו יתברך עם היצר הרע דווקא. דהינו להתגבר מתוך חמימות היצר הרע להמשיך ממנו לתוך איזה עבודה מעבודתו יתברך ואם אין יצר הרע לאדם אין עבודתו נחשבת כלל. ובשביל זה מניח השם יתברך את היצר הרע שיתפשט כל כך על האדם ביותר על מי שחפץ באמת להתקרב אליו יתברך, אף על פי שע"י התפשטותו והתגרותו כל כך הוא מביא את האדם למה שמביא לכמה עוונות ופגמים גדולים, אף על פי כן הכל כדאי אצלו יתברך בשביל התנועה הטובה מה שבתוקף התגברותו של היצר הרע מתגבר עליו האדם באיזה תנועה ובורח ממנו שזה יקר אצלו יתברך ביותר מאילו עבד אותו אלף שנים בלי יצר הרע.



רבי משה אלישיך חי בצפת בעושר רב, והיה מרבה לחלק צדקה לעניים. אולם לא רצה שהאביונים, הנהנים מצדקותיו יתביישו ממנו וירגשו עצמם שלא בנוח, לכן היה תורם מכספו בסתר. ערב אחד במוצאי שבת קודש, חזר רבי משה מבית הכנסת לביתו אחרי תפילת מעריב. עודנו מהלך בסמטאות הצרות שבפרבר העוני, שומע הוא יהודי, הנכנס לביתו החשוך ומברך בשמחה את בני ביתו: "שבוע טוב!" ומיד מתחיל לזמר: "אלהו הנביא!" "אלהו הנביא!"... עודנו מרנן ושר התנפלה עליו אשתו מרת הנפש בצעקות: "מה אתה מזמר בשמחה רבה כל כך? האין יודע שזה ימים אחדים לא בא אוכל אל פיות ילדינו? וגם מחר אין לי מאומה לתת להם. ראה באילו בלו"י סחבות מסתובבים המסכנים..." - קוננה האישה. "איפה הוא, אלהו הנביא שלך שיבוא וישיעך?" - שאלה בלעג מר. שמע זאת הצדיק רבי משה אלישיך ונכמרו רחמיו על המשפחה העניה. מה עשה? רץ במהירות לביתו, מילא צרור דינרי זהב וחישי קל חזר למעונו הדל של העני. הוא השליך דרך החלון את האוצר, וברח... ובבית, לפתע - אורה ושמחה, אוצר מן השמים! מי מילל ומי פילל! כל בני המשפחה רקדו יחדיו, צהלו ושמחו ברינה, וקפצו בשירה אדירה: "אלהו הנביא!" "אלהו הנביא!" "אלהו הגלעדי!"... רעש גדול התעורר בשמים עקב מעשהו הנפלא של רבי משה אלישיך. כל המלאכים הטובים אשר נוצרו מדינרי הזהב הרבים, באו לפני אלוקים. צבא השמים הרעיש את כל העולמות העליונים. הכל קראו: "איזה צדיק!..." "איזה נדבן!..." לפתע הגיע בצעדים מהירים השטן, והתחיל לעקם את פרצופו ולנענע את ראשו אילך ואילך בקטרגו ברשעות: "מה הרעש? רבי משה איננו זך וטהור כל כך! אני אודל למטה לעולם התחתון ואנסהו. ונראה אם יעמוד בניסיון. כך קרא השטן בהיולן בטוח בכשלונו הצדיק. ואמנם, בליל שבת קודש הגיע לבית הכנסת לתפילת ערבית כעובר אורח הלבוש בלו"י סחבות. במשך התפילה הסתובב אנה ואנה וקרא בקול: "רעב אני! מי יאכילני?" "אני רעב! רוצה לאכול! נגיש אליו רבי משה ואמר לו בנחת: "אל תדאג, ר' יהודי! אתה תבוא לביתי ותאכל!" מיד לאחר התפילה בא האורח העני לביתו של הצדיק הנדבן והחל בקריאותיו: "אני רעב!" "אני רעב!" רבי משה קרא בחטף את "שלום עליכם...", במהירות קידש על היין, ומיד לאחר נטילת הידיים ישבו לאכול. לאורח הגישו מנות גדולות של דגים, מרק, בשר ותוספות מתוספות שונות. אך הוא חיסל תיכף ומיד את כל המעדנים המוגשים לפניו וקרא: "אני רעב!" נתן לו מארחתו את כל המאכלים שהיו בביתו. הוא הוציא הכל מהמזווה והגיש לפני אורחו. אך האורח הגרגרן הכניסם לפיו, בלע כף אחרי כף, כמעט שלא לעס את האוכל. במהירות הריק את כל הצלחות והמגשים וחזר לפזמונו: "אני רעב!" מכניס האורחים הלך לשכניו וביקשם לתת לו מזון עבור אורחו. אך גם כל מאכלי השכנים לא השביעו את הרעבתו. אז הבטיח לו מארחתו הטוב: "אל תדאג, אתה לא תצא רעב מביתי. אצלי תשבע". מיד עם צאת השבת ציזה הנדבן לשחוט שור גדול. הוא ביקש להאכיל את אורחו בשר שלם כדי להשביע את רעבונו. אולם השור נטרף בשחיטה. היה לו, לרבי משה, היזק גדול מכך אך לא היה לו אכפת. מטרה אחת עמדה לפניו באותה שעה: להשביע את העני, ויהי מה. לכן הזמין שור נוסף לשחיטה, אולם גם זה נטרף. הזמין שור שלישי, ואף הוא כקודמיו אינו כשר למאכל. אך הצדיק לא התייאש. הוא המשיך להזמין שוורים בזה אחר זה, אך כולם טרפים היו. שחטו עשרה שוורים, עשרים, שלושים, וכולם טרפים. מה קורה כאן? הוא קמשיך ומצוה: "הביאו שור נוסף לשחיטה!" הביאו עוד שור ועוד שור, שלושים ותשעה שוורים בזה אחר זה נשחטו ונטרפו, וההלך התמהוני עומד שם במשך כל הזמן ומקונן: "אני רעב!" אך לא איש כרבי משה אפשר להכעיס. בסבלנות מרגיע הוא כל הזמן את אורחו ואומר לו בנחת: "אל תדאג, אני אשביעך בעזרת ה'." וממשיך ומצוה: "הביאו שור נוסף לשחיטה!" הביאו את השור הארבעים לשחיטה... ו... השור כשר!!! אבל מה קרה עכשיו? העני המוזר נעלם. השטן פרץ חזרה לשמים, אבל וחספי ראש, מודה בכשלונו. רעש גדול קם בשמים. רבי משה אלישיך ניצח את השטן. עמד הצדיק בניסיון הקשה. מה יהיה שכרו? מן השמים ירדו ויגלו לו אחד משבעים פנים שיש לתורה. וכבר באותו ערב התחיל לכתוב את פירושו המפורסם לתורה, פירושו של רבי משה אלישיך.

תיקון הכללי להפצה
 תיקון הכללי גודל כיס מפואר בדפי כרומו עם למינציה
 ב-1.00 ₪
 0544525396
 039091753

הגן עדן של רבי נתן
 ונתתי לכם לב הוא קיצור לקוטי הלכות וכו כ-300 רעיונות מרכזיים מליקוטי הלכות שהם הבסיס והיסוד לתורתו של רבינו הקדוש.
תאמין שיכולים לתקן מגוון נושאים העוסקים בדרכי התשובה והתיקון להגיע לשמחה פנימית ואמונה בספר בין 380 עמ'.
 להזמנות: 03-9091753

מקשרים 079-5199660

- 1 שיעורים נפלאים ומצמיקים בתורות ובדרך של רבינו הקדוש שיעורים בליקוטי הלכות של רבי נתן הקש 1
- 2 'אור בהירות הדרך' שיעורים בתורות של רבינו הקש 2
- 3 שיעורים בסיפורי מצשיות הקש 3

בצללות שיחה רגילה - האזנה טובה ומוזיאלה!



שירת האלילים

רוב בני העולם מודדים הצלחות ע"פ הישגים, ע"י קניית מעמד או בהגשמת יעדים. אך אם נסתכל על אותן הצלחות נבחין שלא תמיד הם ערובה לסיפוק עצמי, למנוחת הנפש או לאושר ושמחה. יתירה מזאת, לפעמים אנו רואים שאותן הצלחות מדומות היו לנו לרועץ והפכו את חיינו ליותר קשים ותלתיים.

על כן, כאשר אנו מדברים על הצלחה עלינו להבין שהצלחה אמיתית פירושה להגיע למצב של סיפוק עצמי, שמחה ושלמות פנימית, ללא קשר ותלות בגורמים חיצוניים. הצלחה אמיתית פירושה הוצאה מן הכח אל הפועל את הפוטנציאל והאוצרות הפנימיים הטמונים בי ולהגשים את יעוד חיי.

כדי שיוכל האדם להגיע להצלחה אמיתית הוא חייב קודם כל לאזן את עצמו, למדוד ולשפוט את יכולותיו ותכונותיו, ללא קשר להשפעת החברה והשוואה לאנשים אחרים, לבדוק מה באמת שייך לו וטוב בשבילו. הבדיקה חייבת להיות אמיתית וכינה, עלינו לשאול את עצמנו שאלות, למצוא תשובות, להתחזק ברצונות ולהגדיר יעדים. כאשר הגענו להחלטות אנו יכולים לצאת לדרך, לקבוע את היעד ולהאמין שאנו יכולים להגשים אותו, בעזרת השם כמובן.

עלינו לזכור תמיד שההצלחות הנראות לעין של זה העולם הם חשובות, כאשר הם באים בזמן ובמידה הנכונה, אך רובם ככולם זמניים ובעלי קצבה, ברוב המקרים כאשר האדם משיג אותן הוא ממשיך אל היעד הבא, והנפש לא תימלא, האדם אינו בא אל סיפוקו האמיתי. אך ישנה הצלחה שהיא הצלחה אמיתית הנשארת לעד, והיא כמובן בעבודה הרוחנית שהאדם עובד על עצמו, במידותיו, במחשבותיו ובמעשיו, הצלחה בלימוד התורה וקיום המצוות. כל פעולה קטנה לטובה, כל מחשבה טובה, כל התגברות על היצר, וכל לימוד ומעשה טוב, בונים את האדם ונותנים לו קניין אמיתי ונצחי.

ההצלחה ברוחניות אינה נמדדת בתוצאות הנראות לעין, היא נמדדת בעיקר ביגיעה, ברצונות טובים, במעשים ובהתעלות פנימית. לפעמים אף נראה לאדם שעם כל עבודתו ויגיעתו ברוחניות הוא רק הולך וכושל ואינו מתקדם ומצליח, אך ההיפך הוא הנכון, כל דבר שהאדם עושה ויגע בקדושה, אפילו מחשבה הקטנה ביותר, רצון טוב וכל שכן מעשים ופעולות טובות, אינם הולכים לאיבוד ונעשים מהם דברים גדולים ועצומים. הקניינים הרוחניים והנצחיים אינם באים לידי ביטוי בעולם החומר, הם הולכים ונבנים בעולמות הרוחניים העליונים וקשורים עם האדם לנצח נצחים.

כל תכלית האדם בזה העולם הוא להצליח במשימה שאלוהי הוא נשלה. ההסתר הגדול, האמת והשקר המעוררבים, הקשיים והפיתויים, כולם נועדו כדי לאפשר לכל אחד מאיתנו את יכולת הבחירה, את ההתמודדות האישית ואת הלימוד וההכרה. אם יצליח האדם להתמודד ולבחור בטוב האמיתי והנצחי הרי שכל ההצלחות המדומות של זה העולם יתגמדו לעומת ההצלחה האמתית והנצחית שאין שיעור וקצבה לטובתה ומתן שכרה.

אשר מתחננים השיעור הראשון הוא, שאין שום טעויות בהשגחה של השם! לפני שמתחננים אפשר לשאול שאלות, לבדוק אם זה מתאים וכו'. אבל אחרי שמתחננים - זהו זה! אין שום שאלות יותר, אין שום טעויות בהשגחה, הבורא הוא המזווג זיווגים ואם התקיימה החתונה זה משמם. התחנת? זה התיקון שלך! השם לא היה נותן לחתונה הזאת להתקיים אם אין בזה תיקון. ואדרבה, אם מתגלים קשיים ובעיות, סימן שיש כאן תיקון לעשות, וצריכים לעבוד את העבודה המתאימה ולבקש מהשם שיראה לך מה הוא רוצה ממך.

לכן כל מיני מחשבות שצצות בראשם של זוגות שיש להם בעיות, שחושבים שאולי הם עשו טעות, אולי הם לא זיווג משמים וחושבים מחשבות כגון: חבל שהתחנתי, איך לא ראיתי שיש לה אופי כזה, איך לא ראיתי שהיא לא מתאימה לי וכו', כל המחשבות הללו הן שטויות, כל זמן שהאדם מאשים מישהו - את עצמו, את אישתו, את ההורים, את השדכנית, את הרב וכו' - הכל כפירות.

כי בודאי, לפני החתונה, צריכים להתבונן בישוב הדעת ולא להכניס את עצמו לנסינות, לא מתחננים כי מרחמים או לא נעים או כי השדכנית לוחצת וכדומה ח"ו, ובודאי צריכים מראש להשתדל להקים בית שישכנו בו אהבה ושלום ויתחננו בו ילדים בדרך התורה, לכן אין לאדם להכניס את עצמו לכתחילה למצב שבו יהיו קשיים, מריבות, מחלוקות וכדומה. כל זה הוא לפני מעשה, אבל לאחר מעשה, לאחר שהחתונה היא כבר עובדה מוגמרת ואז מתגלה איזה קושי או בעיה, זה סימן שככה השם רוצה וצא לעבודה. כאשר האדם מתמודד עם קשיים, כאשר הוא לומד לוותר ולשפר את התנהגותו ומידותיו הרי הוא עולה למעלות גבוהות. ולכן צריכים להתחזק באמונה, שכאשר הבורא שם את האדם במצב מסוים, זהו זה! זה התיקון שלו! ויחך את זה לעבודה ולאגרת, והוא יראה שהוא יקבל מזה דברים נפלאים, שלא היה יכול לקבל בשום דרך אחרת...

אכן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

סיפור המעשה מחכם ותם, כאשר המלך שולח שליחים לחכם ותם שיגיעו אליו, לחכם הוא שולח שליח חכם ואילו לתם הוא שולח שליח תם, כאשר השליח התם מגיע אל התם הקדוש ואומר לו שהמלך קורא לו שיבוא אליו, הוא מתמלא בשמחה ורץ מהר אל המלך. לעומתו החכם כאשר מגיע אליו השליח הוא מתמלא בחכמות ואומר "מה זאת, שהמלך כזה ישלח אחרי עבדו שפל ברח כמוני ומה אני, שפל ונבזה כנגד מלך גדול ונורא כזה, ואיך יתיישב זאת בדעת".

המלך הוא כמובן מלכו של עולם, והוא שולח לכל אדם שליחים לקרב אותו אליו, אם האדם הוא פשוט ותמים כך גם הקב"ה מתנהג עימו והולך איתו בתמימות כמו שכתוב "עם תמים תיתמם". אבל אם האדם הולך בחכמות, אז גם הקב"ה הולך איתו בחכמות כמו שנאמר "עם חכם תתחכם".

אנחנו רואים שאצל התם כאשר הגיע אליו השליח ובישר לו שהמלך קורא לו, הוא בכלל לא עירב פה שום שיקולים, אעפ"י שהיה עני מרוד, ושאשתו שזה בחינת השכל של האדם אומר לו מה פתאום שהמלך יקרא לך, לא היה לו פנאי להשיבה, כלומר הוא בכלל לא מתעסק עם המחשבות השליליות שבאות להרחיק אותו בטוען ונטען, אלא רץ בפשיטות ותמימות ובשמחה לקיים רצון המלך.

לעומתו החכם, שהיה כל חייו בגאווה, פתאום הוא נהייה עניו, מי אני ומה חיי, שזה הבחינה של ענווה פסולה שיש לאנשים, שמלבישים את אי רצונם להתקרב למלך ולקיים את המצוות בטענה שכביכול הם אינם ראויים לכך. אך העיקר אומר רבינו זה תמימות ופשיטות וחכמות אין צריכין כלל כאשר אתה בא לקיים מצווה או את רצון הבורא יתברך, צריך להשליך את השכל ולעשות זאת בשמחה גדולה ובפשיטות, כי המלך קורא לך.

אחי! אם אינך מרגיש טעם בחיים!
עכשיו זה הזמן להתחיל מחדש...

גבר קרא כי לפי מחקר שנערך, נמצא שנשים מדברות כפליים מאשר גברים.
הוא היה כה נרגש להוכיח לאשתו שהנשים מדברות יותר מידי ורץ להראות לאישתו את המחקר שנשים מדברות כפול מגברים.
האישה חשבה מעט ואמרה "בודאי זה בגלל שאנחנו צריכות להסביר לכם כל דבר פעמיים!"
"מה את מתכוונת?" שאל הבעל.

המימד הנוסף
מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים - כולל הדרכה מעשית.

למוסם ע"פ הסדנאות של הרב יוסף ביטון שליט"א
להזמנות - 03-9091753

דרושים
לאור הגנוז בברסלב דרוש נצי"ג בכל עיר, פעיל ונמרץ המוכן להתנדב לפעילות הארגון והפצה.
*הפצת הארון *אראון אנשי קשר *שאלונו אנוה וזו...
אין ספור מצוות וזיכוי הרבים עצום למתאימים

0544-525396



ברוך זרובל

בתורה קצ'א בליקוטי מוהר"ן כתוב: "דע, שאפשר שישב אחד אצל חברו במקום אחד בגן עדן, ולזה יהיו כל התענוגים והשעשועים וכל הש"י עולמות, וחברו לא ירגיש כלום ולא יהיה לו שום תענוג. כי שמים לרום וארץ לעומק ולב מלכים אין חקר וכו', כי יוקר הרגשת תענוג ושעשוע עולם הבא וכל הש"י עולמות- הכל הוא רק בלב".

מכאן אנחנו יכולים להבין וללמוד, שהמקום והתנאים החיצוניים שהאדם נמצא בהם או המדרגות שהוא אוהז בהם והגיע אליהם, אינם מבטיחים את הרגשת האושר והתענוג, אלה הכל תלוי בהרגשת הלב. ואם רבינו כתב זאת על מדרגות בגן עדן העליון, ששם יש אין סוף תענוגים ובכל זאת יכול להיות מצב שהאדם לא ירגיש כלום אם לא הכין את ליבו לכך, כל שכן בעולם הזה, אם האדם לא מכין את ליבו, הוא לא ירגיש שום אושר ותענוג בעבודת השם או בחיים עצמם.

"כי הלב הוא הצייר של המידות" אומר רבינו בתורה מ"ט: "כמו שכתוב 'צור לבבי', וייצרי בשני יודין והם שני יצרים- יצר טוב ויצר רע, היינו מחשבות טובות הם יצר טוב ומחשבות רעות הם יצר רע. כי עיקר היצרים הם המחשבות והחכמות שבלב, וכשהאדם חושב מחשבות רעות, הוא מטמטם את החלל של הבריאה, ששם התגלות המידות, כי הלב הוא צור העולמים".

ואם כך, עיקר עבודת השם של האדם והמלחמה שיש לו הוא בלב, שנאמר "ולעבדו בכל לבבכם", שם הוא יכול לגלות אלוקותו יתברך או חלילה ללכת אחר תאוות ליבו. ועל כן נאמר "וידעת היום והשבות אל לבבך" שאת כל הלימוד והדיעות שלך בתורה תשיב אל הלב, תפנים אותם, תחיייה אותם ותביא אותם לידי מעשה. כי הלב הוא המלך של האיברים ושם עיקר המלחמה בין היצרים והמחשבות ואם יבחר האדם להשיב אל ליבו תאוות וענייני עולם הזה, הרי "עין רואה הלב חומד וכלי המעשה גומרים" ואז הלב יוליך אותו למעשים ועניינים הקשורים לחמדת ליבו.

ולחיפך, אם האדם משקיע את עצמו בלימוד התורה, בתפילה ובמחשבות טובות, בכונה להשפיע על ליבו לטובה ולקיים את תלמודו, הרי שאז הוא מכשיר את ליבו לגילוי אלוקות, כמו שנאמר "כל חד כפום מה דמשער בליבה" שכל אחד משיג אלוקותו יתברך כפי השער שהכין בליבו, ואז הוא גם מרגיש את העונג הרוחני, שהוא אמיתי ונצחי ואין לו סוף, אז גם כל מעשיו יהיו נכונים ומוכשרים בעולם הזה ויזכה בהכנת לבבו להמשיך ולחוות את הדברים גם בעולם הבא ביתר שאת וביתר עוז עד אין חקר וסוף.

אם אתה חפץ להשתנות באמת והנך מוכן להשקיע את כל המאמץ תוכל להתגבר ולענות כל הרגל.

שאלה- לפני מספר שנים פגשתי אדם שקרא בכף ידי ואמר לי שלכל היהודים מצוייר על הכף יד ציור מיוחד ואצלי הוא לא רואה, על כן יש בעיה ביהדות שלי, מאז אני מוטרדת וחשבת לי לעצמי שאולי לפני שחזרתי בתשובה עשיתי משהו שקלקל את היהדות שלי- האם זה נכון?

תשובה- דבר ראשון את צריכה לדעת שמי שבקי בחכמת כף היד יודע שאין דבר כזה שמסומן מי כן יהודי ומי לא, זה סתם הזיות ודמיון אחד גדול, ולכן את לא צריכה לקחת ללב מה שאיזה טיפש אחד אמר לך. ודבר שני, מי שבקי בחכמת כף היד יודע שהכל רשום על קוי היד מה שהאדם עשה וכו' וכמה ילדים יהיו לו ומה החיים שלו וכו'.

עם כל זאת, בכל הספרים הבנויים על חכמת כף היד והפרצוף שבנויים על הזוהר בפרשת יתרו, יש יסוד גדול מאוד, שאצל יהודי לא שייך כל מה שרואים על כף היד, כי תיכף ומיד שיהודי חוזר בתשובה ובוכה לקב"ה ומתחנן אליו יתברך, שיחוס וימחול לו, הכל משתנה על המקום.

כמובא בזוהר הקדוש "זכאין אינון מאריהון דתשובה, דהא בשעתא חדא, ביומא חדא, ברגעא חדא, קרבין לגבי קודשא בריך הוא, מה דלא הוה הכי אפילו לצדיקים גמורים". אשרי אלו שחוזרים בתשובה, שבשעה אחת וביום אחד וברגע אחד הם מתקרבים לקב"ה בצורה כזו מה שצדיקים גמורים התקרבו לקב"ה בכמה שנים.

ולכן אין לך מה להתבלבל מאף בן אדם, ומכל שכן לא ליפול בדעתך מאף אחד בעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקב"ה מלא כל הארץ כבודו, וכל אחד יכול לשנות את המזל שלו ע"י תפילה ובקשה ותחנונים שמתפלל לפניו יתברך.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

ענין ההתחזקות, שהאדם מחזק את עצמו, ומרגיש שמחה בליבו עם הנקודות טובות שזכה לעשות (כמו שמלמד אותנו רבינו בתורה רפ"ב) הוא חשוב עד למאוד, ויש בו תועלת עצומה, התעוררות גדולה ותנופה רבה להמשך דרכו בעבודת השם יתברך.

הנה הדבר ברור לכל ספק, כאשר האדם שמח באמת מעמקי לבבו עם הנקודות טובות שזכה להן, לא יתכן שלא ירצה ולא ישתוקק לעשות טוב עוד ועוד... כי כאשר האדם מרגיש באמת שהמעט טוב שהוא מחייה עצמו בו, הוא כל כך טוב ומעולה, איך יתכן שהוא יסתפק במעט הזה בלבד? כי אם אכן הוא מסתפק בזה, ונפשו לא תכסוף ותשתוקק להוסיף כהנה וכהנה על הטוב שכבר עשה, אות וסימן הוא כי שמחתו אינה שלמה ומוחלטת.

הבה נתבונן, כיצד יתכן דבר כזה, שלהאדם ניתנת אפשרות לזכות ברכוש יקר, נוסף על מה שיש לו כבר, ומרפה ידיו ואינו נוטל?... מהיכן זה נובע? כי אם אינו שש לקחת עוד, ככול הנראה אינו חש ומרגיש את חשיבות הרכוש הבא לידו. כלומר, שחיסרון השמחה בנקודה הטובה, היא הסיבה שלא ישאף לרכוש עוד ועוד נקודות טובות. ודבר זה הוא הפסד גדול, הן על העבר והן על ההווה והעתיד וכל התקדמותו בעבודת השם בחיות ובשמחה מוחלטת בספק רב.

אי לכך, כדי שירגיש כראוי וכיאות את ערכן של הנקודות הטובות, כדי שיהיו לו לתנופה חזקה להמשך התקדמותו והתעלותו בעבודתו יתברך- צריך להרבות בתפילה ובתחנונים שיזכה באמת לדעת ולהעריך כראוי כל עשייה שבקדושה, וממילא ירגיש חשיבותה של כל נקודה טובה שזוכה לעשות.

שיחות הר"ן

הזהיר מאוד כמה פעמים להתפלל בכח גדול להכניס כל כוחו בדיבורי התפילה, וכשהאדם מתפלל בכונה, דהיינו שמקשר המחשבה אל הדיבור ומטה אוזנו ושומע מה שהוא מדבר, אזי הכוחות נמשכין ממילא לתוך דיבורי התפילה, כי כל הכוחות מצפין ומסתכלין תמיד על זה שיומשכו ויכנסו בתוך הדיבורים הקדושים, כי הכוחות נמשכין ממילא לתוך דיבורי התפילה כשמתפלל בכונה.

עצה טובה

שהאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, וזה זוכין ע"י יודיו דברים לפני תלמיד חכם, ואז יזכה לידע שכל מה שעובר עליו כל ימי חייו, הכל לטובתו, כי הכל מחמת אהבה שהקב"ה אוהב אותו. וזה עיקר שלמות הדעת של האדם, שלא יבעט ולא יתבלבל מההרפתקאות שעוברין עליו, רק יאמין שהכל לטובתו הנצחית.

חבילת ספרים, חוברות מדבקות ודיסקים-

למק ולמתק!

3 חוברות צבעוניות
גדולות - תיקון הכללי / ליקוטי תפילות / שירת העשבים

2 ספרים מעוצבים
עם סגולות, עצות והדרכה מעשית- בשמחה תצאו / מודעות עצמית.

10 פרוספקטים
צבעוניים בציפוי מיניציה- תודה והודאה, שבח ותהילה, הדלקת נרות.

20 מדבקות משמחות
עם משפטים מחזקים ותמונות נוף.

דיסקים ושיעורים
לשמיעה

החל ב- 50 ₪ בלבד

הגיליון מוקדש לרפואה שלגימה של

גיל בן מזל הי"ו

לתרומות והקדשת העלון- 03-9091753

+ מתנה מניי חודשי חנים בדואר על הגיליון למשך חצי שנה!

להזמנות - **03-9091753**
0544-525396

דמי משלוח 20 ש"ח

